

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3003

гр. Варна, 11.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Н.
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско
дело № 20223100501663 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 267 ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба с вх. № 39302 от 13.06.2022 г.**,
депозирана от Е.Р. Райм, чрез адв. Н.И. срещу Решение № 1609 от 26.05.2022
г., постановено по гр. д. № 15588/2021 г. по описа на Районен съд – Варна, с
което са отхвърлени предявените от жалбоподателя искове срещу
„Пристанище Варна“ ЕАД, за признаване за незаконно уволнението,
извършено със Заповед № 43/13.10.2021 г. на Изпълнителния директор на
„Пристанище Варна“ ЕАД, и неговата отмяна, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1
КТ, както и за възстановяване на заеманата преди уволнението й длъжност
„чистач“ при ответното дружество, на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

**В законоустановения срок по чл. 263 ГПК е депозиран писмен
отговор на въззивната жалба от насрещната страна – „Пристанище Варна“
ЕАД, чрез адв.Г.С..**

I. По допустимостта на въззивното производство:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок.
Същата е редовна, съдържа изискуемите реквизити и приложения и е
надлежно администрирана, поради което е процесуално допустима.

Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното
решение на районния съд. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на
подлежащ на обжалване акт при наличие на правен интерес от обжалване.
Съдът приема, че въззивното производство е допустимо.

II. По доклада на въззивната жалба и отговора:

В депозираната въззивна жалба се излагат доводи за недопустимост на решението, евентуално за неправилност на същото. Сочи, че в хода на производството е доказано неизпълнение на елементите от фактическия състав на прекратяване на трудовото правоотношение по реда на чл. 325, т. 9 ГПК. Излага подробни хронологични доводи относно фактическата обстановка по спора. Счита за неустановена причината, въз основа, на която работодателят е изискал становище от ТЕЛК за възможността на работника да работника да изпълнява трудовата си дейност.

Позовавайки се на съдебна практика намира, че работодателят е следвало да уведоми работника за намерението си да прекрати трудовия договор поради обективна невъзможност, респ. да я запознае със списъка по чл. 315 КТ на трудоустроените работници, като и предостави възможност да заяви дали останалите длъжности са подходящи и дали ги приема. Намира, че преценката за наличие на друга подходяща работа за трудоустрояване не може да се прави от работодателя, а следва да се извършва при прекратяването на трудовото правоотношение по реда на чл. 325, т. 9 КТ.

Счита, че непълнотата на експертното решение не може да бъде преодоляна чрез заключение на вещото лице, доколкото липсва предписание на компетентните органи към датата на издаване на заповедта. Сочи, че на работника не е предложено трудоустрояване., респ. че е бил лишен от възможност са изрази своето мнение и становище, поради което е отказал подписването на заповедта. Счита, че от съдържанието на решението на ТЕЛК от 8.09.2021 г. не се съдържа отбелязване, че Е Р не може да продължи да изпълнява досегашната си дейност.

Излага доводи, че експертното решение има консултативен характер, доколкото е взети при непълнота на всички документи, а именно: заповед за преназначаване, длъжностна характеристика и оценка на работоспособността като категория и проценти. Сочи, че в решението не се съдържа и срок за временната неработоспособност, респ. че забраната за изпълнение на служебните задължения касае длъжността „чистач“. За необсъдено намира представеното решение на ТЕЛК от 29.06.2021 г., в което е посочено, че Е Р може да работи като чистач, въпреки намалената ѝ работоспособност от 85 %, считано до 1.06.2023 г. Намира, че не са налични данни за произнасяне по третия елемент от фактическия състав на иска, а именно: липсата на друга подходяща за здравословното състояние на работника работа.

Моли за отмяна на решението, както и за уважаване на предявените искове. Претендира заплащането на съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл. 263 ГПК е депозиран отговор на въззивната жалба от страна на Пристанище Варна“ ЕАД, чрез адв.Г.С.. В същия се излагат

доводи за неоснователността на въззивната жалба, депозирана от насрещната страна. Сочи, че в решението на ТЕЛК от 8.09.2021 г., за което е уведомен работникът се съдържа констатация, че при изпълняването на длъжността „чистач“ са налице противоположни условия на труд. Излага доводи, че всички длъжности в списъка по чл. 315 КТ са заети към 14.10.2021 г. Навежда аргументи, че работодателят не е задължен да организира дейността си по начин, че да съответства на нуждите от трудоустрояване, извън тези по чл. 315 КТ. Сочи, че на основание чл. 317, ал. 2 КТ, работодателят е длъжен да не допуска до работа работник, на когото работата според предписанията на здравните органи е противопоказна. Позовава се на решението на ТЕЛК, влязло в сила на 28.09.2021 г., в което е прието, че работата като чистач навън предполага тежък физически труд, което е вписано в противопоказните условия на труд, както и на заключението от 5.10.2021 г. на Службата по трудова медицина „ЛТМ“ ООД, според което е невъзможно работникът да изпълнява трудовите си задължения.

Излага доводи, че поради завършеното основно образование на работника, същият не отговаря на образователните изисквания за останалите 121 бр. длъжности, доколкото за заемането им е необходимо основно, средно или висше образование. Сочи, че единствената длъжност, за която е предвидено основно образование, с изключение на „чистач“ е „докер“. Твърди, че в периода от 1982 г. до 2021 г. нито една от свободните други длъжности не е била заемана от Е Р. Позовавайки се на заключението на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза намира, че съобразно здравословното състояние на работника не е налице друга подходяща длъжност при работодателя, доколкото е възможно при вдигането на обект с тежест от 1 кг. да се предизвика рязко отклонение в здравословното състояние. Сочи, че от изложеното от експерта се установява, че всички заемани от Е Р длъжности изискват движение на немалки разстояния и носене на тежест. Намира, че на изследване в настоящото производство подлежи въпросът дали е била налице друга подходяща дейност, за изясняването, на което счита за допустимо назначаването на експертиза. Сочи, че при констатирана намалена работоспособност, работодателят следва да предложи на работника длъжностите, определени за заемане при трудоустрояване, като след избор от работника, компетентен здравен орган следва да удостовери дали избраната длъжност е подходяща. Излага доводи, че при липсата на свободна подходяща длъжност, работодателят е длъжен да прекрати трудовото правоотношение по реда на чл. 325, т. 9 КТ.

Моли за потвърждаване на решението, както и за присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Страните не са обективирали доказателствени искания пред настоящата инстанция.

Предвид горното, настоящото производство е допустимо, поради което делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 39302 от 13.06.2022 г., депозирана от Е.Р. Райм, чрез адв. Н.И. срещу Решение № 1609 от 26.05.2022 г., постановено по гр. д. № 15588/2021 г. по описа на Районен съд – Варна, с което са отхвърлени предявените от жалбоподателя искове срещу „Пристанище Варна“ ЕАД, за признаване за незаконно уволнението, извършено със Заповед № 43/13.10.2021 г. на Изпълнителния директор на „Пристанище Варна“ ЕАД, и неговата отмяна, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, както и за възстановяване на заеманата преди уволнението ѝ длъжност „чистач“ при ответното дружество, на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. № 1663/2022 г. на ОС-Варна за 19.10.2022 г. от 9:30 часа, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____